

принадлѣжащата нему слава, и ако мене постигне вашето осѣждане, — потомството ще да спомни не само за Кассия и за Брута, но и за мене¹⁾.

3. сенаторъ.

Сенатътъ намира оправдателната рѣчь на Кремуция Корда за неудовлетворителна. Въ неговото сѣчинение са намиратъ такива изражения, на които смиралътъ е явно престѣпенъ — безъ никакви обяснения, и за това сенатътъ го осѣжда — като такова, което развращава добрите нрави и възмущава общественното спокойствие — на изгаряние и унищожение, а Кремуция предава на волята на императорътъ, като моли негово величество да приеме мѣрки, за да са отнеме отъ него възможността да вреди обществото съ распространение подобни мисли — както писмено, така и словесно.

Тиверий.

Желая, колкото е възможно, да са съедини правосѣдието съ милосердието. Желая, щото Кремуций Кордъ да види своето заблуждение и да са раскае! А затова, наказвамъ Кремуция Корда съ затворъ въ темницата на неопредѣлено време до нашето усмотрѣние. Неговото имане повелявамъ да са земе въ хазната за сѣхранение, дордѣто са освободи владѣтельтъ му. Одобрявате ли това рѣшение, отци?

1 сенаторъ.

Отеческо наказание!

2. сенаторъ.

Твоиятъ гнѣвъ е милосердѣ, господарю!

¹⁾ Сичката тая рѣчь наистина е била произнесена отъ Кремуция Корда.